

Фросина ТАШЕВСКА-РЕМЕНСКИ

„
*Umot neka
t i bi de voda~*
„

Како и сите останати, така и луѓето кои се занимаваат со политика имаат одговорност пред себе и пред другите. Нивната одговорност е поголема од одговорноста на другите луѓе, бидејќи тие ја презеле одговорноста за целите кои ветице дека ќе ги реализираат, а исто така, се одговорни и за целите кои се подразбираат, како што се, заштитата на човековите слободи и права, личната и националната безбедност. Кога нашето општество би било демократско, тогаш во јавноста ќе преовладуваат расправи за условите за реализација на преземените и на предложените цели на доминантната политика, меѓутоа бидејќи не е секогаш така, кај нас во јавните говори на одредени политичари преовладува начинот да се избегне личната и политичката одговорност.

Анализирајќи ја политичката одговорност на неколку македонски државни функционери, како претпоставена етичка и морална компонента на нивната функција и личност, во преходната анализа пишував за македонскиот обичај на "политичка одговорност како мисловна именка". Во тој контекст се обидов да ја разберам пубертетската тврдоглавост и ароганција во однесувањето на владините функционери и партнери, кои учествуваа во септемврските тепачки во Собранието на РМ, но и безбедносните случувања за кои сè уште најповикана е министерката за внатрешни работи. И тогаш, но и сега го поставувам истото прашање: Дали граѓаните

трешни работи зад плаштот на лажна смиреност да продолжи со несмасните обиди на аргументација, манипулација и избегнување на политичката одговорност. Неподготвеноста да се даде одговор на јасно и јавно поставуваните прашања и шминкањето на лагата за да се скрие вистината и да се избегне одговорноста, укажува на стравот и на неподготвеноста на министерот да се соочи со својата некомпетентност да ги заштити сопствените вработени и безбедноста на граѓаните на Република Македонија.

Министерката за внатрешни работи како цивилно, политичко лице, покрај информации од увидната постапка, за

"ГЛИНЕНИ Г "ЗАШТИТЕН

на Република Македонија треба да бидат дел од заложничката политичка драма во која улогата на заложник ја игра нашиот премиер?

Можеби јавноста и ќе ги заборавеше овие настани и ќе им простеше за дрскоста со која го потценија интелектуалниот капацитет на граѓаните и го засеција македонскиот пат кон евроатлантските интеграции, избегнувајќи ја моралната и политичката одговорност, доколку во меѓувреме се расчистеше случајот со "рутинската контрола" во Ваксинце, во кој загина полицаец и доколку во меѓувреме не се случеше трагичниот настан во с. Танушевци во кој, исто така, во "рутинска патрола" загина граничен полицаец, а двајца беа повредени. Ова соодветствува со првиот чекор во избегнувањето на политичката одговорност, а тоа е негирање дека негативниот исход е последица од (не)водењето на актуелната политика. Обидот повторно да се избегне моралната и политичката одговорност овој пат за трагичните инциденти, зборува за моралната и за етичката вредност на актуелната политика и политички одговорните, но и за нивната улога на заштитени мечки заради наводната "невидена компетентност".

Во Македонија стана обичај кога ќе се случат настани од значење за безбедност на граѓаните и на припадниците на безбедносните сили, но и за безбедноста на државата, министерот за вна-

настаните од Ваксинце и од Танушевци треба да биде подготвен да даде и политички одговор на прашањето - зошто ни се случија овие настани во кои гинеа полицајци? Игнорирањето на сериозноста на прашањето - дали македонската полиција има контрола во териториите кои го носеа епитетот кризни за време на конфликтот од 2001 година и по него, придонесе за несериозниот пристап во следењето на состојбите во тие региони, недоволна заштита на полицијата при извршување на своите задачи и нејзината (не)подготвеност да се соочи со претпоставени и проверени опасности на терен.

**"ЗАШТИТЕНИТЕ МЕЧКИ"
ГО ПОНЕСОА ГРЕВОТ ЗА
ПОЛИЦАЈЦИТЕ -
"ГЛИНЕНИ ГУЛАБИ".**

Во Собранието се постави прашањето дали доколку на седницата на која министерката реферираше за случувањата во Ваксинце - се кажеше вистината за состојбите и од неа да произлезе обврски за Владата т.е. за Министерството за внатрешни работи (поголем степен на подготвеност на полицијата, поголема контрола и надзор на кризните реони), дали ќе ни се случеше Танушев-

ВО МАКЕДОНИЈА СТАНА ОБИЧАЈ КОГА ЌЕ СЕ СЛУЧАТ НАСТАНИ ОД ЗНАЧЕЊЕ ЗА БЕЗБЕДНОСТ НА ГРАЃАНИТЕ И НА ПРИПАДНИЦИТЕ НА БЕЗБЕДНОСНИТЕ СИЛИ, НО И ЗА БЕЗБЕДНОСТА НА ДРЖАВАТА, МИНИСТЕРОТ ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ ЗАД ПЛАШТОТ НА ЛАЖНА СМИРЕНОСТ ДА ПРОДОЛЖИ СО НЕСМАСНИТЕ ОБИДИ НА АРГУМЕНТАЦИЈА, МАНИПУЛАЦИЈА И ИЗБЕГНУВАЊЕ НА ПОЛИТИЧКАТА ОДГОВОРНОСТ.

ци? Секое здраворазумно резонирање ќе нè доведе до констатација дека можеби ова и не е така случајно како што изгледа. Процесите кои се одвиваат

паралелно со актуелните безбедносни случувања, стравот од губење на позицијата и заложничката драма во која на крајот попатетниот станува глупавиот,

говораат за уште еден цех кој го плаќаат граѓаните. "Заштитените мечки" од типот на Тачи, Елмази, Јанкуловска и тимот придружници и поддржувачи на нивната политика, го понесоа гревот за полицајците - "глинени гулаби".

Потврда за ова е и времето во кое се случуваат овие настани: блокираната работа на собраниската Анкетна комисија, која има задача да ги утврди причините за тепачката, заради нестрпливоста или одговорноста на Мендух Тачи; време во кое сè уште никој, па ниту самиот заменик-министер за внатрешни работи не чувствува одговорност за недовличното однесување на еден функционер, чија функција е да штити, а не да заплашува; време во кое градоначалниците од албанскиот позиционен и опозиционен блок се закануваат со бојкот на одлуката на Уставниот суд за укинување на Законот за употреба на знамињата и кога се очекува постапување на министерот за правда по оваа одлука; време во кое дрскоста на Тачи ги надминува сите граници на морален и на одговорен политичар, кој ќе знае културно без цинизам да даде одговор на прашање, без притоа да процура и да потценува; време во кое сè почесто албанските политичари го враќаат сеќавањето на македонските граѓани на конфликтот во 2001 година, како да сакаат да упатат порака за можниот исход од непочитувањето на волјата на албанскиот политички блок.

Гореспомнатото треба да биде доволна илустрација на фактот дека можеби единствената грижа на нашите функционери е да ја протераат одговорноста од водењето на сопствената и на владината политика. Ако кон ова го додадеме начинот на кој нашата доминантна политичка свест се занимава со прашањето за статусот на Косово, ќе се види дека за неа Косово е проблем не само затоа што со неговиот статус нема да се согласат српските власти, туку затоа што очекуваниот исход на Косово ќе има големо влијание на вообичаената неодговорна матрица на нашата безбедносна политика. Оваа непријатност, која доаѓа од прогнозите за безбедноста и за статусот на Косово, во мислите на "заштитените мечки" се неутрализира првенствено со ставот дека "радикалните албански групи немаат поддршка од албанското население во Македонија", иако во реалноста не е така.

Испитот кој треба да го положат одговорните за заштита на безбедноста на граѓаните и зачувувањето на безбедноста во Македонија е испит за нивната политичка зрелост, компетентност и политичка одговорност. За жал, неколку пати не го положија испитот за политичка зрелост, компетентноста е минимизирана, а политичката и моралната одговорност и натаму останува мисловна именка.

УЛАБИ" И И МЕЧКИ"

